

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **D.**, so sídlom v **L.**, zastúpenej JUDr. **E. V.**, advokátom v **P.**, proti žalovanému **P. K.**, bývajúcemu v **K.**, zastúpenému JUDr. **J. K.**, advokátkou v **K.**, **o zaplatenie 33,19 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 45 C 55/2009, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 24. marca 2011 sp. zn. 1 Co 136/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice II rozsudkom z 23. februára 2010 č.k. 45 C 55/2009-51 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 33,19 € s príslušenstvom do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanému zároveň uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania 62,41 € na účet právneho zástupcu žalobcu do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovaný 19. decembra 2007 cestoval mestskou hromadnou dopravou bez platného cestovného lístka a na výzvu kontrolného zamestnanca odmietol zaplatiť 1 000,-- Sk za porušenie Mestského prepravného poriadku a Tarify MHD mesta **P.**. Totožnosť žalovaného bola zistená z občianskeho preukazu OP č. **X.** a zároveň sa žalovaný preukázal aj dokladom ZŤP. V prejednávanom prípade bolo preukázané, že žalovaný cestoval dopravným prostriedkom bez platného cestovného lístka, preto je povinný uhradiť cestovné ako aj prirážku k cestovnému. Podľa článku 6 bodu 1 Tarify MHD je hodnota obyčajného cestovného lístka za jednu cestu s platnosťou 10 minút (základné cestovné) 12,-- Sk t.j. 0,40 €. Podľa čl. 1 bod 6 Tarify MHD v **P.** úhrada

za nepreukázanie sa platným cestovným lístkom je do stonásobku základného cestovného bez príplatku a zliav. Keďže súd považoval nárok žalobcu za riadne preukázaný a uplatnený v súlade s právnymi predpismi, žalobe vyhovel. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie žalovaného rozsudkom z 24. marca 2011 sp. zn. 1 Co 136/2010 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil (§ 219 O.s.p.). Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že odvolanie žalovaného podľa jeho obsahu považuje za podané z dôvodov vyplývajúcich z § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam). Prvostupňový súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a na základe toho aj správne rozhodol. Podmienky pre uloženie sankcie, ktorá bola voči žalovanému uplatnená, zodpovedajú zistenému skutkovému stavu a danej právnej úprave, na ktorú prvostupňový súd poukázal. K trovám odvolacieho konania uviedol, že aj keď žalovaný nemal v odvolacom konaní úspech, žalobcovi trovy nevznikli a tak náhradu trov odvolacieho konania účastníkom priznaná nebola.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie. Jeho dôvodnosť vyvodzoval z § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p. Uviedol, že súdy nebrali do úvahy všetky jeho tvrdenia. V daný deň v MHD necestoval a z tohto dôvodu nemohol vzniknúť žiadny záznam spísaný žalovaným a zamestnancom žalobcu. Takýto doklad nemôže existovať. V danom období bol žalovaný v zlom zdravotnom stave a takmer neopúšťal byt.

Žalobca sa k dovolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátkou (§ 241 ods. 1 O.s.p.) skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním.

V zmysle § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. Dovolanie je tiež prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Dovolanie žalovaného smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky niektorého z vyššie uvedených rozhodnutí. Prípustnosť dovolania preto z § 238 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať, či napadnutý rozsudok nebol vydaný v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), zaoberal sa odvolací súd otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolateľ vady v zmysle § 237 O.s.p. nenamietal a tieto nezistil ani odvolací súd.

Pokiaľ ide o námietku žalovaného spochybňujúcu úplnosť zistenia skutkového stavu veci, resp. správnosť skutkových zistení (súdiac podľa obsahu dovolania), treba uviesť, že v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. dôvodom dovolania nemôže byť samo osebe nesprávne skutkové zistenie. Dovolanie totiž nie je „ďalším“ odvolaním, ale je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným na nápravu len výslovne uvedených procesných (§ 241 ods. 2 písm. a/ a b/ O.s.p.) a hmotnoprávných väd (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Preto sa

dovoláním nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery je oprávnený dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd, ktorý za tým účelom môže vykonávať dokazovanie (§ 213 O.s.p.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou, v ktorej by mohol preskúmať akékoľvek rozhodnutie súdu druhého stupňa. Preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, a to ani v súvislosti s právnym posúdením veci, nemôže dovolací súd už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože – na rozdiel od súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu – nemá možnosť podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní tieto dôkazy sám vykonávať, ako je zrejmé z obmedzeného rozsahu dokazovania v dovolacom konaní podľa ustanovenia § 243a ods. 2, in fine O.s.p. (arg. „dokazovanie však nevykonáva“).

Žalovaný v dovolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) ako aj vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav) je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá. I keby teda tvrdenia žalovaného boli opodstatnené, ním uvádzané skutočnosti by mali za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladali by ale prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd použil na zistený skutkový stav správny právny predpis a či ho aj správne aplikoval, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad ale v danej veci nejde. Rovnako ako dôvod, že rozhodnutie súdu/súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), ani dôvod, že konanie by bolo postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), nezakladá

zmätočnosť rozhodnutia. Aj tento dovolací dôvod možno úspešne uplatniť len v procesne prípustnom dovolaní.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu však ich náhradu nepriznal, pretože mu žiadne trovy v dovolacom konaní nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. júla 2012

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová